

Kardinal Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački
Nagovor nakon pobožnosti Križnog puta
Nedjelja muke Gospodnje – Cvjetnica
Zagreb-Ksaver, 5. travnja 2009.

Predraga braćo i sestre!

1. Sudjelujući u ovoj pobožnosti, približili smo se Isusu na njegovom Križnom putu. U razmatranju Isusove muke i smrti pomogao nam je sveti Franjo Asiški koji je na izvrstan način živio misterij Božje ljubavi koja se očitovala na križu.

Isus je na križu sve dovršio. Isus nam je na križu, prije nego što je duh predao Ocu, ostavio svoju oporuku.

Kad se nađemo uz umirućeg čovjeka, na njegovu prijelazu iz ovozemaljskoga u vječni život, osjećamo kako riječi, geste i radnje poprimaju neko posebno značenje, ponekad se upravo tu otkriva unutarjni svijet koji možda nismo ni slutili. Ako je, k tome, osoba koja nas napušta nama posebno draga i bliska, onda svaki njezin čin, svaka riječ, svaki pogled kojim nas miluje... ne samo da govori na nov način, nego nas i duboko u srcu gane. Sve to postaje blagom koje skupljamo u duši, pretvarajući ga u izvor snage i pouzdanja na putu života.

Tako je bilo i pod Isusovim križem.

Pokušajmo se i mi sada, s dužnim poštovanjem, približiti onima koji su stajali podno Isusova križa, posebno Isusovoj Majci, učeniku Ivanu i pobožnim ženama. I mi, zajedno s njima, štoviše – po njima, želimo postati dionicima posljednjih riječi i djela Isusa na križu.

2. »Oče, oprosti im, ne znaju što čine!« Sin Božji na križu oprašta. Isus je oprostio svojim ubojicama. Tko su te ubojice? Svi su oni bez osobnih obilježja. Naši su grijesi utjelovljeni u Judinoj izdaji, u Pilatovoj osudi, u udarcima vojnika, u neizdrživom teretu križa, u okrutnoj ubojitosti čavala, u suhoći koja steže grlo, u koplju kojim su mu proboli bok. No, Isus na križu odlučnim i odvažnim tonom, moli Oca da svima oprosti: »Oče, oprosti im, ne znaju što čine!«.

3. Na križu smo dobili Majku. U Ivanu smo pod križem svi mi, tamo je čitavo čovječanstvo. Isus daruje Majci Ivana za sina, a njemu Mariju za Majku: »I uze je

učenik k sebi«. I mi želimo uzeti k sebi Presvetu Bogorodicu Mariju i želimo da ona nas uzme pod svoje okrilje.

Presveta Djevice Marijo, obuhvati svojom majčinskom ljubavi svakoga od nas! Štiti naše živote, zaštiti naše obitelji – kako bi postale ognjištem vjernosti i ljubavi. Zaštiti svu djecu kako bi rasla u toplini i zajedništvu svojih roditelja, kako ne bi bila oskvrnuta njihova nevinost i kako ih nikada stariji ne bi iskorištavali za svoje sebične interese. Ispuni mlade oduševljenjem za uzvišene ideale velikodušnosti i vjere. Podrži starije i bolesne kako u svojoj nemoći ne bi izgubili mir i kako bi bili podržani bratskim zajedništvom svojih najbližih. Učini da se život, od začeca do naravne smrti, poštuje i s ljubavlju prihvaća, osobito onda kad je ranjen, slab i nezaštićen.

4. Isus je na križu darovao raj razbojniku koji je s njim bio raspjet, a koji je prepoznao svoje grijehе i molio za oprostenje. Kako su utješne riječi: »Danas ćeš biti sa mnom u raj!«, koje nam se u dušu slijevaju poput ulja! I mi ćemo ih čuti ako, kao razbojnik iz evanđelja, iskreno priznamo svoje grijehе. Nije to uvijek jednostavno, osobito u vremenu u kojemu se čini da su sve vrijednosti okrenute naglavce i u kojemu se dobro predstavlja zlim, a zlo naziva dobrim.

Pomozi nam, Gospodine, da svjetlom razuma, pošteno i razborito tražimo istinu o sebi, o drugima i o stvarima oko sebe, kako bismo mogli spoznati i prihvatiti ono što je istinito, ne umišljajući si da smo mi gospodari i mjerilo pravednosti. Oslobodi nas od svakoga oblika egoistički zatvorenog sebeljublja, koje narušava zajednički život i postaje izvorom gospodarske i financijske nepravde.

5. Na križu smo dobili još jedan dar. Ivan bilježi da je Isus prije nego što je izgovorio posljednju riječ: »Dovršeno je!«, rekao: »Žedan sam!«. Dok je krv istjecala, žeđ je postajala sve jačom da bi, na kraju, osuđenik potpuno ožednio. A njegova žeđ, dar je za čovječanstvo. S neizmjernom zahvalnošću i skrušeno skupimo svi mi u kaleže svojih duša ove riječi jer su potrebne našem životu.

To je Kristova žeđ za našim dušama, žeđ za našom ljubavlju, za našom vjerom, za našim predanjem njemu. Kao da je rekao: žedan sam jer ja sam vama potreban, jer sam tebi potreban! Našem je srcu potreban mir koji dolazi od topline Isusove milosrdne ljubavi. Tada čovjek nasluti nešto od onoga iskustva svetoga Pavla, koji je mogao reći: »Ne živim više ja. U meni živi Krist« (Gal 2,20).

6. Dragi brate, draga sestro! Ove Pavlove riječi pogađaju srž našega životnog nastojanja, o tom iskustvu ovisi uspjeh tvojega, mogega života. Kad kao Pavao, Franjo Asiški i toliki drugi poput njih doživimo Krista kao svoju najintimniju stvarnost, ja, ti, svatko od nas tada istinski živi, dodirujući tajnu života, tajnu Boga i svoju vlastitu tajnu.

»Živjeti je za mene Krist!« Što to znači? Kakav dojam ostavljaju te riječi? Jesu li predaleko od našega iskustva? Ili nam daju naslutiti što je to stvarni život? Doživljavamo li iskustvo da smo beskrajno željeni? Doživljavamo li oslobađajuće iskustvo Isusa koji poručuje svakome od nas: Ti si bezuvjetno voljen. Ne trebaš se opravdavati, ne trebaš se dokazivati. Jednostavno smiješ biti, živjeti, osjećati život, jer si oslobođen za život.

Dragi prijatelji, dopustimo da nas ispune i obuzmu darovi Isusa na križu. Naviještajmo svima: Bog nas ljubi! Isusovo ranjeno srce na križu, otvorena su vrata ljubavi i života koja s beskrajnim povjerenjem svakoga od nas pozivaju i očekuju.

U Isusu, postaje mi jasna tajna moga života. Kad gledam na Isusa moj odnos prema Bogu i bližnjemu postaje ljudskiji i srdačniji.

Gospodine Isuse Kriste, koji si za nas umro na križu, smiluj nam se! Amen.